

Dan nezavisnosti Bosne i Hercegovine

Historija je nešto što se ne treba ponavljati, ali treba da se priča o njoj, da nove generacije budu upućene u protekla dešavanja i da se nikada ne zaboravi. Danas živimo u domovini koja je nezavisna, slobodna, naša jedna i jedina Bosna i Hercegovina. Prvog marta 1992. godine naša domovina je postala nezavisna. Sloboda je najljepše stanje i ono što svi u životu želimo. Znamo da slobode nema bez velike borbe i žrtvovanja onoga što nam je najbitnije. Malo nakon što je naša domovina postala nezavisna, neprijateljski pogledi su poželjeli da je poruše. Nastupio je rat koji je potrajan četiri godine. Naše vojska sa malo oružja, stanovništvo gladno, iscrpljeno, vlada siromaštvo, ali ljubav prema domovini i hrabrost na izgled bespomoćnih bića je bila jača od svega. Iza imena Bosna i Hercegovina, stoje tragovi krvi, krvi očeva koji nisu uspjeli prvi put zagrliti svoje kćerke, stoje ugašena djetinjstva i osmijeh razigranog djeteta. Mogli su ubiti sve, ali srce koje kuca za Bosnu nikada nisu mogli. "Ja sam Bošnjak, moja zemlja je Bosna, a zvanično joj je ime Bosna i Hercegovina; granice Bosne osjećam kao granice sopstvene kože." Nakon teškog perioda, završio se i rat. Godinama su ljudi gradili ceste i mostove koji će spojiti ono što je neprijatelj pokušao da razvoji. Izgubila je Bosna mnogo sinova i svojih kćeri, ali stoji čvrsto i prkos neprijateljima. "Ovdje se umire da bi se živjelo." Kajanje i sud će sigurno stići neprijatelja, a naša velika srca će oprostiti, ali ne i zaboraviti, i uvijek biti tu da svoju domovinu brane. Domovino, sretan ti Dan nezavisnosti. Cijena slobode je velika, zato je naša domovina najveće bogatstvo.

Član historijske sekcije: Šejla Tahirović III-3